

Τι προσφέρει ο ΣΥΓΑΠΑ

■ «**ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ** του συλλόγου μας έχουν ζητήσει περίπου 30.000 άτομα, αυτή την πενταετία. Έχουμε νομικούς, ψυχιάτρους και παιδοψυχολόγους. Τα μέλη μας δεν είναι μόνο άντρες. Σχεδόν τα μισά μέλη μας είναι γυναίκες και άλλοστε πολλές φορές γυναίκες μας έχουν ζητήσει τη βοήθεια μας», επισημαίνει ο πρόεδρος του συλλόγου.

Ο ΣΥΓΑΠΑ προσφέρει τόσο νομική, όσο και ψυχολογική υποστήριξη σε όσους ζητούν την βοήθειά τους. «Όποιος αποταθεί σε εμάς πρέπει να ξέρει ότι θα σταθούμε δίπλα του σε αυτή την πολλή δύσκολη διαδικασία, βοηθώντας τον/την να με την εμπειρία μας και με τους ειδικούς επιστήμονες, νομικά αλλά πρωτίστως ψυχολογικά».

Εξάλλου, όπως επισημαίνει ο κ. Σπιτάλας, 40 περίπου πατεράδες, με τη νομική συνδρομή και την ψυχολογική υποστήριξη του ΣΥΓΑΠΑ, κατάφεραν μετά από πολυετή δικαστικό αγώνα να πάρουν την επιμέλεια των παιδιών τους.

Αιτήματα

Τα αιτήματα του ΣΥΓΑΠΑ είναι μεταξύ άλλων τα εξής:

Συνταγματική κατοχύρωση του πατρικού ρόλου. Το άρθρο 21 του Συντάγματος κατοχυρώνει μόνο τον ρόλο της μητέρας. Η Ελλάδα είναι η μοναδική χώρα στον κόσμο στην οποία μόνο ο ρόλος της μητέρας κατοχυρώνεται συνταγματικά.

Θεσμοθέτηση οικογενειακού δικαστή.

Κλειστό ακροατήριο αλλά με ακρόαση των διαδίκων – γονέων.

Από κοινού επιμέλεια και γονική μέριμνα διά νόμου.

Γονική μέριμνα (αυτόματη) και στον φυσικό γονέα, για παιδιά εκτός γάμου.

Ελεύθερη επικοινωνία σε περίπτωση διαζυγίου.

Εναλλασόμενη κατοικία των παιδιών όπου είναι δυνατό.

Δίκαιη διατροφή σύμφωνα με τις ηλικιακές ανάγκες και τις δυνατότητες των γονέων. Να λαμβάνονται υπόψη τα έξοδα ταξιδιού του γονέα που ταξιδεύει για να επικοινωνήσει με τα παιδιά του. Δήλωση εισοδημάτων των παιδιών από κοινού.

Τιμωρία του γονέα που προσβάλλει συκοφαντικά, δίχως στοιχεία, τον άλλο για να στερήσει την επικοινωνία με τον άλλο γονέα ή για να αποκτήσει μοναδικότητα στην επιμέλεια. Αποκλεισμό του από την επιμέλεια του παιδιού. Ποινική δίωξη νομικών που προσυπογράφουν ανυπόστατα κατηγορητήρια αγνοώντας την υποχρέωση του σεβασμού της προσωπικότητας και της αξιοπρέπειας του παιδιού και τη δεοντολογία του επαγγελματία τους.

Να λειτουργήσουν οι υποστηρικτικοί κοινωνικοί φορείς και να βρεθούν τρόποι εκτέλεσης των δικαστικών αποφάσεων όσον αφορά την επικοινωνία.

«Κράμερ εναντίον Κράμερ» σε ελληνικό φόντο

Η αύξηση των διαζυγίων στη χώρα έχει οδηγήσει σε αδιέξοδο τους πατεράδες που χάνουν τα παιδιά τους

Του Νίκου Καϊμακούδη

Ο Τεντ Κράμερ αφιερώνει όλο το χρόνο του στη δουλειά του, παραμελώντας την οικογένειά του. Κάποια στιγμή η γυναίκα του Τζοάνα αποφασίζει να τον αφήσει και έτσι αυτός πρέπει πλέον να αναλάβει τις φροντίδες του σπιτιού και του μικρού γιου τους Μπίλι. Μόλις ο Τεντ προσαρμοστεί στις καινούργιες συνθήκες της ζωής του, η γυναίκα του επιστρέφει για να διεκδικήσει το γιο τους. Ο Τεντ όμως αρνείται και έτσι οδηγούνται στο δικαστήριο...

Αυτό είναι το σενάριο της γνωστής κινηματογραφικής ταινίας του 1979, «Κράμερ εναντίον Κράμερ». Σενάριο το οποίο με διάφορες παραλλαγές, επαναλαμβάνεται ολοένα και περισσότερο τα τελευταία χρόνια, τόσο στο εξωτερικό, όσο και στη χώρα μας.

Παρά το γεγονός ότι η οικογενειακή ζωή είχε ανέκαθεν για τον Έλληνα μεγαλύτερη προτεραιότητα και η σχέση του με το διαζύγιο, εξακολουθεί να είναι πιο επιφυλακτική σε σχέση με άλλες χώρες, τα διαζύγια στη χώρα μας έχουν παρουσιάσει, τα τελευταία χρόνια, ραγδαία αύξηση. Υπολογίζεται ότι αυτή τη στιγμή στην

Ελλάδα υπάρχουν 1.000.000 διαζευγμένοι. Σύμφωνα με την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία, ο δείκτης διαζυγίων επί των γάμων φτάνει το 24%, ειδικό υποστηρίζουν όμως ότι το ποσοστό αυτό είναι ακόμα μεγαλύτερο, φτάνοντας μέχρι και πάνω από 50%.

Το σημαντικότερο πρόβλημα που προκύπτει μετά από ένα διαζύγιο είναι η κηδεμονία των παιδιών, αν υπάρχουν.

Σε αντίθεση με ότι ισχύει σε άλλες χώρες, η στάση των Ελλήνων ανδρών απέναντι στα παιδιά τους, μετά το διαζύγιο, είναι διαφορετική. Ο μέσος Έλληνας πατέρας διεκδικεί την επιμέλεια των παιδιών του μετά το διαζύγιο και δεν εξαφανίζεται από τη ζωή τους, αλλά αντίθετα αξιώνει δυναμική παρουσία.

Αυτή ακριβώς τη διάθεση του Έλληνα να μην αποκόψει τον ομφάλιο λώρο με τα παιδιά του δηλώνει και η ίδια η ύπαρξη του Συλλόγου για την Ανδρική και Πατρική Αξιοπρέπεια (ΣΥΓΑΠΑ).

Στόχοι

«Ο Σύλλογός μας που ιδρύθηκε το 2004, αγωνίζεται για τα δικαιώματα του παιδιού, του πατέρα, του άνδρα, καταδικάζοντας κάθε μορφή βίας που επιβάλλεται εις βάρος τους εξαιτίας των παράνομων ανι-

σοστήτων και της ελλιπούς νομοθεσίας», τονίζει στη «Ν», ο πρόεδρος και «ψυχή» του ΣΥΓΑΠΑ, Νίκος Σπιτάλας.

Όπως υπογραμμίζει ο κ. Σπιτάλας – ο ίδιος διεκδικεί την επιμέλεια των παιδιών του εδώ και 10 χρόνια – υπάρχει εδώ και χρόνια στην Ελλάδα, μια άνιση αντιμετώπιση των ανδρών στα δικαστήρια οικογενειακών υποθέσεων. Λόγω της νοοτροπίας που υπάρχει, στις πλείστες των περιπτώσεων η επιμέλεια των παιδιών δίνεται στις γυναίκες.

«Λόγω της έλλειψης νομικού πλαισίου στη χώρα μας που να ρυθμίζει αυτά τα θέματα, οι δικαστές δίνουν στη συντριπτική πλειοψηφία των υποθέσεων την επιμέλεια των παιδιών στις γυναίκες, αποκλειστικά με γνώμονα το φύλο. Έτσι δεν λείπουν και οι περιπτώσεις που αποδεδειγμένα ανεπαρκείς, σε καθήκοντα ανατροφής, μητέρες έλαβαν την επιμέλεια των παιδιών, αποκλειστικά και μόνο λόγω του φύλου τους. Έτσι, οι δικαστές δεν έλαβαν καθόλου υπόψη τους τη μακροπρόθεσμες αρνητικές συνέπειες στα παιδιά».

Άλλωστε όπως επισημαίνει, στη χώρα μας, μετά το διαζύγιο, ως οικογένεια και μάλιστα μονογονεϊκή, θεωρείται μόνο η μητέρα με το παιδί, ενώ ο πα-

τέρας εγκαταλείπεται στην τύχη του.

Συγχρόνως, βάσει των δικαστικών αποφάσεων που εκδίδονται, ο πατέρας αναγκάζεται να «εξαφανιστεί» από τη ζωή του παιδιού του ή το βλέπει

πολύ σπάνια (μία φορά το 15πενθήμερο στην καλύτερη περίπτωση, ή μία φορά το μήνα συνήθως).

Όλα αυτά δημιουργούν όπως γίνεται αντιληπτό στο παιδί του παιδιού του ή το βλέπει

Ο δείκτης διαζυγίων επί των γάμων φτάνει το 24%. Στην πραγματικότητα ξεπερνά το 50%

νονται στην πράξη, ανειδίκευτοι δικαστές λαμβάνουν πολύ κρίσιμες αποφάσεις για το μέλλον των παιδιών και των χωρισμένων γονιών τους», υποστηρίζει ο πρόεδρος του ΣΥΓΑΠΑ, προσθέτοντας ότι τα πράγματα στο εξωτερικό είναι πολύ διαφορετικά.

«Σε όλες τις χώρες του κόσμου υπάρχει η συνειμέλεια, ο διαμεσολαβητής, οι πραγματογνώμονες, ψυχίατροι και κοινωνικοί λειτουργοί που παρεμβαίνουν στην αρχή του διαζυγίου. Υπάρχουν οικογενειακά δικαστήρια και οικογενειακοί δικαστές, ισόκτητα στη διαχείριση των περιουσιακών και της διατροφής, από κοινού φροντίζα στην υγεία, παιδεία, ψυχαγωγία, εναλλασόμενη κατοικία. Στον πολιτισμένο κόσμο, αφαιρείται η επιμέλεια του ο γονέας παρεμποδίζει την επικοινωνία παιδιού με τον άλλο γονέα. Πράγματα που δεν γίνονται δυστυχώς εδώ», λέει με πικρία ο κ. Σπιτάλας.

Εμπόδιο στέκονται, όπως υπάρχουν οι απαραίτητοι νόμοι και όσοι υπάρχουν ακυρώ-

που υπάρχει στην Ελλάδα για τις σχέσεις μητέρας – γιου, ο άκρατος και ο κακώς εννοούμενος φεμινισμός γυναικών, τα οποία αγγίζουν όλα τα στρώματα της κοινωνίας και της εξουσίας.

«Επίσης, κανένας πολιτικός δεν θέλει να κάνει κάτι, για να αλλάξει αυτή η κατάσταση γιατί φοβάται το πολιτικό κόστος. Παρά το γεγονός ότι έχω στείλει παντού επιστολές, ακόμα και στον πρωθυπουργό, ουδείς ενδιαφέρθηκε. Μοναδική φωτεινή εξαίρεση, αυτή του βουλευτή του ΠΑΣΟΚ, Γιάννη Μαγκριώτη που κατέθεσε επερώτηση για το θέμα. Το υπουργείο Δικαιοσύνης όμως δεν έκανε κάτι στη συνέχεια».

Διαμαρτυρία

Εκδήλωση διαμαρτυρίας με την στήριξη του Ομίλου UNESCO Πειραιά, πραγματοποιεί σήμερα στις 12:00 το μεσημέρι στον σταθμό Συντάγματος του Μετρό, ο ΣΥΓΑΠΑ.

Με την συγκεκριμένη εκδήλωση ο σύλλογος θα εκφράσει για μια ακόμη φορά την έντονη αντίθεσή του και την αγανάκτησή του για την παρούσα εγκληματικά άνιση αντιμετώπιση του πατέρα στα οικογενειακά θέματα.

«Το ένα εκατομμύριο παιδιών διαζυγίων και τα δύο εκατομμύρια γονέων διαζευγμένων ζητούν άμεσα την αναθεώρηση του οικογενειακού δικαίου, την συνειμέλεια και την εξέταση όλων των εμπλεκόμενων από ειδικούς ψυχιάτρους», τονίζεται στην σχετική ανακοίνωση.

Χωρίς επικοινωνία

■ **ΠΑΤΕΡΑΣ** δύο παιδιών σήμερα 17 και 12 ετών έχει αποξενωθεί από τα παιδιά του εξαιτίας της συνεχόμενης παρεμπόδισης της επικοινωνίας του μ'αυτά από τη μητέρα.

Διεκδικεί συνεχώς το δικαίωμα να είναι πατέρας κάνει μηνύσεις για παρεμπόδιση της δικαστικής απόφασης επικοινωνίας και έχει καταθέσει πλήθος αναφορών σε εισαγγελείς ή και Άρειο Πάγο, διότι δεν του αναδιατάσει σύζυγο του παρόλο που αυτή ζήτησε να χωρίσουν.

Το παιδί έχει προβλήματα, το ίδιο και όλο το περιβάλλον εξαιτίας της ανατιολόγητης στάσης της συζύγου που θέλει να του στερεί την επικοινωνία με το παιδί τους.

Πατέρας δύο παιδιών, σήμερα 14 και 16 ετών, χωρισμένος προ 12ετίας, επιδιώκει την επικοινωνία του με τα παιδιά του αδικώς. Η μητέρα προσπαθεί να αλλάξει το όνομα του αγοριού, προσπαθώντας να το αποξενώσει από τον πατέρα.

Δεν τηρείται καμία δικαστική απόφαση σχετική με την επικοινωνία με το δικαιολογητικό ότι τα παιδιά δεν επιθυμούν να δουν τον πατέρα.

Οι δύο γονείς δεν έχουν ξαναπαντρευτεί. Η μητέρα έχει συγγένεια με δικαστικούς κύκλους (Θεσσαλονίκη).

Προσωπικές ιστορίες πατρικής φρίκης με πρωταγωνιστές ανήλικα παιδιά

■ **ΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΣ** συγκλονιστικές είναι οι προσωπικές ιστορίες ανδρών που ζήτησαν τη βοήθεια του κ. Σπιτάλα και του συλλόγου του. Παρακάτω παρουσιάζονται μερικές από αυτές:

□ Πατέρας κατηγορήθηκε από την τέως σύζυγο ότι κακοποίησε σεξουαλικά την τριχρονη κόρη του στη διάρκεια της επικοινωνίας του. Παράμεινε προφυλακιστός έξι μήνες έως ότου αθωώθηκε. Δεν άσκησε ποινική δίωξη εναντίον της μητέρας, τη συγχώρησε. Έχει άριστη σχέση με τα δύο του παιδιά, σήμερα 28 και 24 ετών.

□ Πατέρας και μητέρα ιατροί. Η μητέρα κατηγορήθηκε τον πατέρα για κακοποίηση του παι-

διού. Τα δικαστήρια με τελεσίδικες αποφάσεις αθωώνουν τον πατέρα και καταδικάζουν την μητέρα για ψευδή καταμήνυση, συκοφαντική δυσφήμιση, ηθική βλάβη κτλ, μόνο σε 24μηνη φυλάκιση και 20.000 ευρώ χρηματική αποζημίωση. Η μητέρα με το παιδί απομακρύνθηκε από τον τόπο διαμονής τους και στερεί τον πατέρα τέσσερα χρόνια την επικοινωνία του μ'αυτό. Σήμερα, το παιδί είναι εννέα ετών (Ηράκλειο).

□ Παιδί επτά ετών. Οι γονείς μέτριας οικονομικής κατάστασης. Ο πατέρας κατηγορήθηκε για άγρια σεξουαλικά βία εναντίον του παιδιού του με μήνυση αλλά όχι μόνο απαλλάχθηκε αλλά και ο πραγματογνώμονας ιατρός δόλωσε την

έντονη αμοιβαία αγάπη παιδιού – πατέρα δίχως δόλο. Παρά ταύτα, η μητέρα αρνείται την επικοινωνία πατέρα – παιδιού και συνεχώς καταδικάζεται από ποινικά δικαστήρια (σύνολο ποινής 30 μήνες). Τίποτε δεν εφαρμόζεται. Το παιδί έχει αποξενωθεί από τον πατέρα. Διασύρθηκε το όνομα όλων στη μικρή κοινωνία επαρχιακής πόλης της Θεσσαλίας.

□ Πατέρας μένει στη Φλώρινα και πηγαίνει στην Αθήνα κάθε μήνα απ'όπου παίρνει το παιδί τριών ετών για μία συνεχόμενη εβδομάδα χάρη σε καλή δικαστική απόφαση. Το ίδιο και πατέρας που ζει στην Πάτρα, όταν του δίνει το δικαίωμα η απόφαση δικαστηρίου να φέρνει το παιδί η μητέρα στον πατέρα, διότι αυτή μετα-

κόμισε στη Θεσσαλονίκη. Η μητέρα προσπαθεί να ελαττώσει τον χρόνο επικοινωνίας του πατέρα με το παιδί.

□ Πατέρας, σε περιοχή της Αθήνας, παίρνει την επιμέλεια των δύο παιδιών του, πέντε και τριών ετών, με ασφαλιστικά μέτρα μόνο όταν συλλαμβάνει η αστυνομία την τέως σύζυγο με ματωμένα χέρια, στο σπίτι, με τα ανήλικα παιδιά και άλλο άτομο. Η κοινωνική λειτουργός έπαιξε σημαντικό ρόλο.

□ Πατέρας αγωνίζεται να έχει την επιμέλεια της κόρης του για δέκα χρόνια αλλά η δικαιοσύνη δεν του δίνει αυτή τη δυνατότητα. Το παιδί προτιμά τον πατέρα. Μόνο όταν γίνεται 14 ετών αποδρά από το σπίτι της μητέρας τρεις

φορές. Οι εισαγγελείς, στην αρχή, προτίμησαν να κλείσουν στο κρατητήριο παιδί και πατέρα (μετά από μήνυση της μητέρας για απαγωγή) παρά να το δώσουν στον πατέρα. Τελικά, ένας εισαγγελέας, με προσωρινή διαταγή, δίνει το παιδί στον πατέρα.

□ Οικογένεια από την Ηλία με δύο παιδιά ζούσε στην Αθήνα. Ο πατέρας στέλεχος σε Goody's Αθηνών, αγαπά την οικογένεια, τα παιδιά και ερωτευμένος με τη γυναίκα του. Της έχει απόλυτη εμπιστοσύνη. Στον κάτω όροφο της πολυκατοικίας ζουν και τα πεθερικά που μαζί με την γυναίκα του κατηγορούν καθημερινά τον πατέρα. Και όμως, επί επτά χρόνια, ο σύζυγος απατούσε τον πατέρα και

αποφάσισε να χωρίσει αφού του απέσπασε όλες τις οικονομίες του. Τον έδιωξε και έστρεψε τα παιδιά εναντίον του. Αυτός μετά από εγκεφαλικά και ψυχικά κατάπωση επανήλθε στην πατρίδα του και ζει μόνος με τους γονείς του. Τα παιδιά έχουν το σύνδρομο της αλλοτρίωσης (P.A.S.). Συνολικά νοσηλεύθηκε σε νευρολογική κλινικά περίπου ένα χρόνο.

